

Fra Forslagsstillernes Side er der særligt peget paa, at den foranstaaende Praksis vanskeliggør Administrationen for Kommunerne, dels ved Udregning af den Brøkdæl af Hjælpen ydet til en samlevende Familie med flere retlige Opholdskommuner, der falder paa den enkelte retlige Opholdskommune, dels ved et forøget Arbejde med at holde Rede paa Hjælpens Fordeling paa de enkelte Familiemedlemmer og ved at udsende specificerede Regninger til de forskellige retlige Opholdskommuner, ligesom det er forbundet med stort Besvær for Forældrenes retlige Opholdskommune at føre Kontrol med, at den ikke kommer til at refundere Hjælp til Børn, der har en anden retlig Opholdskommune. Det er endvidere fremhævet, at det maa anses for naturligt, at Forsørgerens retlige Opholdskommune ogsaa maa bære Opholdskommuneandelen af Hjælp ydet til mindreaarige Børn, selvom disse har Ophold uden for Hjemmet (Familiens Enhed).

Forslagsstillernes Forslag til Ændring af den omhandlede Praksis gaar herefter ud paa følgende:

- a) Barn, der samlever med og modtager Hjælp sammen med Forældrene, faar samme retlige Opholdskommune som Faderen. Barn, der samlever med og modtager Hjælp sammen med en af dets Forældre alene (ugift, Enke, Enkemand, fraskilt, separeret eller forladt), faar samme retlige Opholdskommune som denne.
- b) Barn, der modtager Hjælp uden for Hjemmet, faar samme retlige Opholdskommune, som Faderen (henholdsvis Moderen, jfr. Nr. 1) har, eller om Hjælp skulde ydes ham (hende) samtidig, vilde faa.

Kan Faderens, henholdsvis Moderens, Opholdssted ikke findes, faar Barnet selvstændig Opholdskommune.

Barnet bevarer den retlige Opholdskommune, det har erhvervet efter disse Regler, indtil Forsorgen uden for dets Hjem ophører.

- c) Hustruen faar samme retlige Opholdskommune som Ægtemanden indtil Samlivets Ophævelse, og det selvom hun har faaet Hjælp før Ægteskabet eller før Genoptagelsen af Samlivet.

Under Udvalgets Overvejelser og Drøftelser af det foreliggende Spørgsmaal har der været almindelig Enighed om, at de af Forslagsstillerne paapegede administrative Vanskeligheder i høj Grad er til Stede og om, at Indførelse af de under a) og c) foreslaaede Regler vil være hensigtsmæssige, idet disse Regler formentlig vil medføre en betydelig Lettelse for Administrationen. Med Hensyn til Indførelse af den under b) foreslaaede Regel maa Udvalget nære nogen Betænkelighed ved at foreslaa, at man forlader den hidtil fulgte Praksis, bl. a. under Hensyn til, at der ikke foreligger tilstrækkeligt Materiale til Bedømmelse af den foreslaaede Regels Virkninger og til, at det ikke kan anses for urimeligt, at den Kommune, hvor et Barn, der ikke samlever med sine Forældre, bliver trængende, faar Opholdskommuneforpligtelse for Barnet. Udvalget er endvidere af den Opfattelse, at en Ændring af Reglerne om Udfindelsen af den retlige Opholdskommune for Bipersoner ikke blot bør ske ved en Ændring af Praksis, men at disse Regler, der dels udgør en væsentlig Del af hele Opholdskommunesystemet, dels er af overordentlig stor Betydning i den daglige Administration, bør lovfæstes.

Udvalgets Forslag gaar herefter ud paa følgende:

§ 55 formuleres saaledes:

Stk. 1. som nu.

Stk. 2. Retlig Opholdskommune for Hjælp ydet til en Hustru er indtil Samlivets Ophævelse Ægtemandens retlige Opholdskommune, og dette uanset om hun har faaet Hjælp før Ægteskabet eller før Genoptagelsen af Samlivet.